

Geachte dames en heren,

Donderdag 7 februari debatteert u met minister De Jonge over het Ouderenbeleid. De VNG vraagt uw aandacht voor drie onderwerpen:

1. Raakvlak tussen Wmo en Wlz: zorg voor slimme arrangementen om het verkeer tussen Wlz en Wmo soepel te laten verlopen, ook financieel;
2. Eenzaamheidsbestrijding: maak domeinoverstijgende aanpakken mogelijk.
3. Krapte op de Arbeidsmarkt: zorg dat er voldoende personeel blijft om ouderenzorg uit te voeren.

Raakvlakken tussen Wlz en Wmo

Het streven ouderen zoveel mogelijk thuis te laten wonen wordt door velen gedeeld: ouderen, zorginstellingen en overheden. Het leidt er echter toe dat de scheidslijn tussen Wmo en Wlz vager wordt. De Wmo is voor hulp en begeleiding van thuiswonende ouderen door gemeenten. De Wlz was beoogd voor mensen die in instellingen wonen, maar kan inmiddels ook thuis geleverd worden. Dat leidt tot nieuwe vraagstukken:

- Zorg en veiligheid _Vele ouderen willen niet in de Wlz belanden. Een Wlz-indicatie is blijvend en het geeft veel mensen het gevoel in het eindstation te zijn aanbeland. Ze vragen daarom steeds meer ondersteuning vanuit de Wmo. Deze wet is echter niet toegerust op deze zware vormen van zorg, maar op het bevorderen van zelfredzaamheid.
- Tussenvorm. Een geclusterde woonvorm is een tussenvorm tussen wonen thuis en in een instelling. In zo'n woonvorm verblijven mensen met zowel een Wmo- als een Wlz-indicatie. Zij ontvangen vaak vergelijkbare voorzieningen maar betalen verschillende eigen bijdragen. Dat wringt.
- Eigen bijdragen. Ouderen kunnen tegen de inkomensafhankelijke eigen bijdrage in de Wlz aanhikken. Dat is overigens een punt dat naar onze mening een grotere rol zal gaan spelen nu er een abonnementstarief in de Wmo is ingevoerd, waardoor het verschil in eigen bijdragen tussen de twee wettelijke systemen alleen maar groter wordt. Om die reden stellen wij een beter op elkaar afgestemd beleid voor eigen bijdragen voor.

Dit soort ontwikkelingen brengt ons er toe voor te stellen de afbakening tussen de twee stelsels minder rigide te maken, zodat er een vloeiender overgang ontstaat, zodat ouderen de juiste zorg en ondersteuning ontvangen. In dit verband zijn we benieuwd naar de visie op het huidige stelstel die de Commissie Van Halder, waar gemeenten bij betrokken zijn, eind 2019 zal presenteren.

Eenzaamheidsbestrijding

Eenzaamheid is onder ouderen met een laag inkomen een relatief groter probleem. Wij merken dat het lastig is collectieve voorzieningen te kunnen betalen, waar dat vroeger in de AWBZ wel mogelijk was. Als nu een corporatie voor ouderen met een laag inkomen een gezamenlijk woonproject wil bouwen, blijkt het nu heel lastig financiering te vinden voor de gezamenlijke ruimten als bijvoorbeeld een groepswoonkamer. Per persoon is slechts voorzien in de eigen huisvesting. Wij roepen u daarom op er bij de minister op aan te dringen na te denken hoe dit soort voorzieningen toch op een eenvoudige manier tot stand kunnen komen.

Krapte op de arbeidsmarkt

De krapte op de arbeidsmarkt loopt steeds verder op. Gemeenten maken zich zorgen: is er straks nog wel voldoende zorgpersoneel om al die ouderen op goede manier te ondersteunen en verzorgen? Wij vrezen dat dit probleem het onmogelijk maakt om de idealen rondom langer thuis wonen langer waar te maken. Wij roepen u op er bij de minister op aan te dringen in gesprek te gaan met gemeenten, zorgverzekeraars en sociale partners om te bezien hoe we dit probleem kunnen ondervangen.